

— o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi calificat nerespectarea dispozițiilor articolului 8 alineatul (3) din DGA drept încălcare a unei formalități esențiale și/sau drept neregularitate substanțială care a determinat anularea REC atacat în fața TFP.

Acțiune introdusă la 5 mai 2009 — Z/Comisia

(Cauza T-173/09)

(2009/C 167/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Z (Germania) (reprezentați: C. Grau și N. Jäger, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Informarea reclamantului, prin acordarea accesului la dosarul procedurii în cazul COMP/3946 — „Marine Hoses” — și în special prin punerea la dispoziția sa a unei copii a Deciziei Comisiei din 28 ianuarie 2009 prin care s-a aplicat o amendă Dunlop Oil & Marine/ContiTech AG/Continental AG pentru o presupusă participare la un cartel al furtunurilor marine între anii 1986 și 2007, cu privire la faptul dacă este nominal citat în această decizie și, în cazul unui răspuns afirmativ, indicarea contextului menționării numelui reclamantului și în special a măsurii în care decizia Comisiei conține indicații pertinente din punctul de vedere al dreptului concurenței sau al dreptului penal în legătură cu persoana reclamantului;
- eliminarea, într-un mod care va trebui precizat după acordarea accesului la dosar, a mențiunilor numelui reclamantului, în special a indicațiilor pertinente din punctul de vedere al dreptului concurenței sau al dreptului penal în legătură cu persoana reclamantului în Decizia Comisiei din 28 ianuarie 2009 prin care s-a aplicat o amendă Dunlop Oil & Marine/ContiTech AG/Continental AG pentru o presupusă participare la un cartel al furtunurilor marine între anii 1986 și 2007;
- omiterea citării nominale a reclamantului, precum și a oricăror referiri la persoana reclamantului în versiunea deciziei destinată publicării;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul contestă refuzul Comisiei din 5 martie 2009 de a-i acorda accesul la documentele dosarului de procedură COMP/39406 — furtunuri marine. Reclamantul solicită în plus eliminarea eventualelor referiri la persoana sa în Decizia Comisiei din 28 ianuarie 2009 în acest caz, precum și inter-

zicerea referirilor la persoana sa în versiunea deciziei destinată publicării.

În susținerea acțiunii, reclamantul arată că dreptul de acces la dosar și eliminarea oricăror referiri la persoana sa decurg din încălcarea drepturilor sale elementare și fundamentale de procedură, și anume a dreptului de a fi ascultat, a dreptului de acces la dosar și din principiul prezumției de nevinovăție. Dreptul de acces la dosar ar decurge în plus din dreptul de acces public la documentele Comisiei conform Regulamentului (CE) nr. 1049/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Recurs introdus la 27 aprilie 2009 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 17 februarie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-51/08, Stols/Consiliul

(Cauza T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: M. Bauer și G. Kimberley, agenți)

Cealaltă parte în proces: Willem Stols (Halsteren, Țările de Jos)

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii TFP pronunțate la 17 februarie 2009 în cauza F-51/08 (Willem Stols/Consiliul);
- respingerea acțiunii din 21 mai 2008 prin care domnul Stols a solicitat anularea deciziei din 16 iulie 2007 prin care Consiliul a refuzat să îl înscrie pe lista persoanelor promovate la gradul AST 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007 și anularea deciziei din 5 februarie 2008 prin care secretarul general adjunct al Consiliului, în calitate de AIPN, a respins reclamația sa introdusă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentului recurs, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) pronunțate la 17 februarie 2009 în cauza Stols/Consiliul, F-51/08, prin care TFP a anulat deciziile Consiliului prin care se refuză promovarea domnului Stols la gradul AST 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007.

În susținerea recursului, Consiliul invocă două motive întemeiate pe:

- o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi depășit limitele impuse de jurisprudență controlului instanței comunitare în ceea ce privește lărga putere de apreciere de care dispune AIPN pentru examinarea comparativă a meritelor funcționarilor candidați la o promovare;
- o încălcare a obligației de motivare, întrucât hotărârea atacată este afectată de numeroase lacune și inexacități, astfel încât nu se poate înțelege în ce temei TFP a ajuns efectiv la concluzia existenței unei erori vădite din partea Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2009 — Dunamenti Erőmű/Comisia

(Cauza T-179/09)

(2009/C 167/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Ungaria) (reprezitanți: J. Lever, QC, A. Nourry și R. Griffith, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei și a tuturor dispozițiilor aplicabile din partea dispozitivă, în măsura în care acestea se aplică reclamantei;
- în subsidiar, anularea articolelor 2 și 5 din Decizie în măsura în care acestea dispun recuperarea de la reclamantă a ajutorului, excedând ceea ce ar fi trebuit să fie considerat de către Comisie ca incompatibil cu piața comună;
- ordonarea unei măsuri de cercetare judecătorească potrivit articolului 65 din Regulamentul de procedură, prin care să solicite Comisiei să furnizeze Tribunalului copii ale tuturor comunicărilor scrise între Comisie și autoritățile ungare și toate înregistrările reuniunilor și negocierilor între acestea, astfel cum se prevede la punctul 466 din decizia atacată;
- în măsura în care Tribunalul este de acord că ar putea fi asistat de un expert sau experți, să ordone o măsură de cercetare judecătorească prin care să se dispună efectuarea unui raport sau unor rapoarte de acești experți, precum și orice alte măsuri de cercetare judecătorească pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C (2008) 2223 final din 4 iunie 2008, prin care a fost declarat incompatibil cu

pieța comună ajutorul acordat de autoritățile ungare în favoarea anumitor producători de energie electrică, sub forma unor acorduri de cumpărare de electricitate încheiate pe termen lung (denumite în continuare „acordurile”), semnate la o dată anterioară aderării Republicii Ungaria la Uniunea Europeană între operatorul de rețea Magyar Villamos Művek Rt. („MVM”), deținut de statul ungar, și acești producători [Ajutor de stat C-41/2005 (ex NN 49/2005) — „Costuri nerecuperabile” în Ungaria]. Reclamanta este identificată în decizia atacată ca beneficiar al ajutorului de stat pretins, iar prin aceasta Ungaria este obligată la recuperarea ajutorului, inclusiv a dobânzilor, de la reclamantă.

În susținerea cererii, reclamantul invocă patru motive.

În primul motiv, reclamanta arată că, în măsura în care a calificat acordurile încheiate de aceasta ca măsură de ajutor deși Comisia recunoaște că reprezintă o „parte esențială” a contractului de pre-privatizare, Comisia a încălcat articolul 87 alineatul (1) CE. Prin urmare, în opinia reclamantei, autoritățile ungare au acționat în conformitate cu principiul investitorului privat în economia de piață. Reclamanta susține că Comisia a aplicat în mod eronat Tratatul de aderare a Ungariei și articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului (¹).

În al doilea rând, reclamanta susține că, în pofida faptului că, *quod non*, prin acordurile respective a fost acordat reclamantei un ajutor de stat în 1995, aceasta a fost îndreptățită să se prevaleze de o încredere legitimă potrivit căreia, potrivit dreptului comunitar, un astfel de ajutor va fi considerat ca un ajutor existent.

În al treilea rând, reclamanta susține că, prin calificarea acordurilor încheiate de aceasta ca ajutor de stat incompatibil, decizia încalcă principiul proporționalității, din moment ce a fost în mod eronat calificat ca ajutor pentru funcționare și nu ar fi trebuit declarat incompatibil, chiar în măsura în care a compensat reclamanta pentru costurile sale nerecuperabile. În plus, reclamanta invocă faptul că această concluzie este afectată de o motivare inadecvată și/sau incompletă și încalcă articolul 87 alineatul (3) litera (a) CE prin faptul că nu recunoaște niciun rol al acordurilor încheiate de reclamantă în promovarea dezvoltării economice.

În al patrulea rând, reclamanta arată că decizia de recuperare încalcă articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr.659/1999 al Consiliului și principiile generale ale dreptului comunitar cum ar fi principiul interesului legitim și cel al încrederii legitime. În plus, reclamanta susține că Comisia a încălcat norme fundamentale de procedură, cum este dreptul la un proces echitabil.

(¹) Regulamentul (CE) nr.659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.